

BLOMSTERPRYDA, v. a. 2. Pryda med blommor. Sägdes både om person och sak. — Part. pass. *Blomsterprydd* brukas nästan såsom adjektiv.

BLOMSTERPRYDNAD, f. 3. Prydnad, gjord af naturliga blommor.

BLOMSTERQVARTER, ---ér, n. 5. Särskilt land, kvarter, vanligtvis i en trädgård, upplåtet enkom för blomsterväxter.

BLOMSTERQVAST, m. 2. 1) Se *Blomqvast*. — 2) (fyrv.) Ett slags fyrverkeriell, liknande en blomsterqvast.

BLOMSTERRABBATT, ---ätt, m. 3. (trädg.) Rabatt (se d. o.), upplåten enkom för blomsterväxter.

BLOMSTERRIK, a. 2. Som har öfverflöd på blomsterväxter eller blommor.

BLOMSTERRIKE, n. 4. (poet.) Floras eller Blomstergudinnans rike.

BLOMSTERRUSKA, f. 1. (föga brukl.) Se *Blomruska*.

BLOMSTERRÖR, n. 5. Orangeriväxt af Kryddliljornas familj, äfv. kallad *Canna*, *Strutblad*, *Canna indica*.

BLOMSTERSAMLING, f. 2. 1) Samling af blommor. — 2) (fig.) Se *Antologi*.

BLOMSTERSIRAT, ---ät, m. 3. (bildh. m. fl.) Sirat, som föreställer blommor.

BLOMSTERSKÖTSEL, m. 2. sing. Blomsterväxters plantering och skötsel. — Blomsterodling drivfes i större skala, Blomsterskötsel kan äfven vara i mindre.

BLOMSTERSPRÅK, n. 5. Tankars uttryckande förmedelst blommor eller bilder af blommor. *B-el är Cupidos hieroglyfskrift*.

BLOMSTERSTICKARE, m. 5. -KERSKA, f. 1. En, som stickar, broderar blommor.

BLOMSTERSTICKNING, f. 2. En blomsterstickares konst, yrke, sysselsättning.

BLOMSTERSTRÖ, v. a. 2. Beströ med blomster (både i egentlig och fig. mening).

BLOMSTERSTYCKE, n. 4. Se *Blomstermålning*, 2.

BLOMSTERSVÄRM, m. 2. Bisvärm, som lemnar kupan om våren, vid blommornas första utsprickande.

BLOMSTERSÅDD, a. 2. Öfversådd, beströdd med blommor.

BLOMSTERSÄNG, f. 2. 1) Trädgårdssäng, enkom upplåten för blomsterväxter. — 2) Säng, beströdd med blomster. Brukas i denna bem. helst i poetisk stil.

BLOMSTERTECKNARE, m. 5. Artist, som utöfvar konsten att teckna blomster.

BLOMSTERTECKNING, f. 2. 1) En blomstertecknars konst, yrke eller sysselsättning. — 2) Genom teckning utförd afbildning af blomster.

BLOMSTERTID, m. 3. Den tid på året, då marken är smydd af blomster, helst före slåttern, således maj och juni månader.

BLOMSTERTRAKT, m. 3. Trakt, som utmärker sig för rikedom på blommor.

BLOMSTERTRÄDGÅRD, m. 2. Se *Blomstergård*.

Anm. Ordet är egentligen till sin sammansättning en missbildning, som bör ur språket utdömas.

BLOMSTERUR, n. 3. Sammanställd plantering af örter, hvilka blommor öppna sig på vissa af dagens timmar, så att för hvarje timme en af dem slår ut.

BLOMSTERURNA, f. 1. Urna, som begagnas att deruti slå vatten och hålla aflockade blomster friska, till prydnad i rum, o. s. v.

BLOMSTERVAS, m. 3. Vas, till samma be-
gagnande, som föregående.

BLOMSTERVURM, m. 3. Öfverdrifvet, narraktigt tycke för blommor. — S. c. 2. Person, som vurnar för blommor.

BLOMSTERVÄN, c. 3. pl. — *vänner*. Vän af blommor (i mindre grad än Blomsterälskare).

BLOMSTERVÄXT, f. 3. Ört, som här blommor.

BLOMSTERÄLSKARE, m. 3. -RINNA, f. 1. En, som mycket tycker om blommor eller är road af blomsterskötsel.

BLOMSTERÄNG, f. 2. (poet.) Äng, beväxt med en myckenhet blommor.

BLOMSTJELK, m. 2. Se *Blomskäft*.

BLOMSTOFT, n. 5. Se *Frömjöl*.

BLOMSTRA, v. n. 1. 1) Se *Blomma*, 1. — 2) (fig.) a) (om människor) Vara i åtnjutande af ungdomens friskhet och fågring. Brukas föga, mest om unga flickor. — b) (om sak) Vara i sitt bästa skick, på höjden af sin lycka; stå högt i ära, anseende, ryktbarhet, förtroende. *Skönheten b-r ej mer än en gång. Hvem vet, hvar lyckan b-r för mig! Athen b-de under Pericles. Under Gustaf IIIs regering b-de konst och vetenskaper. — B. upp, se Uppblomstra.*

BLOMSTRANDE, n. 4. Se *Blomstring*. — *Adj. p. 1.* (fig.) 1) (i fråga om människor) Som har utseende af ungdomens friskhet och fågring. *En b. yngling, ungmö. B. ansigte, hy, kinder.* — 2) Som är i sitt bästa skick, på höjden af sin lycka, i högst lyckliga omständigheter. *Vara i sin b. ålder, i sina b. år. En b. stad, inrättning, skola. B. affärer. — 3) B. stil*, der man finner många poetiska eller retoriska blomster.

BLOMSTRÄS, v. dep. 1. (mindre brukl.) Vara i blomstring, blomstra, blomma. *Marken b.,* är betäckt med blommor.

BLOMSTRING, f. 2. 1) (egentl.) a) En växts tillstånd, då hon blommar. *Örterna på marken äro nu i sin b. — Syn. Blommande, Blommande, Blomstrande.* — b) Den tid, hvarunder en växt blommar. *Denna örtens b. varar länge. — 2) (fig.) a) Tillstånd, då person eller sak är i sitt lyckligaste skick. — b) Tiden, hvarunder detta äger rum. — Ss. B-sdag, -speriod, -sstund, -stid, m. fl.; jfr. Blomningsdag, m. fl.*

BLOMSTÄNGEL, m. 2. pl. — *stänglar*. Se *Stängel*.

BLOMSVALG, n. 5. (bot.) På en enbladig blomkrona, den öfre öppningen, hvarest pipen och bråmet träffas.

BLOMSVANS, m. 2. (bot.) Blomningssätt, då flera blomnystan sitta samlade längs efter ett blomfäste, som de bekläda, och bilda ett slags ax eller hängen.

BLOMSÄNG, f. 2. (föga brukl.) Se *Blomstersäng*.

BLOMTOFS, m. 2. (bot.) Benämning på ett Blomknippe, då dess grenar och blomskäft äro mycket korta och blommorna fullständiga.

BLOMTOPP, m. 2. (bot.) Se *Blomspira*.

BLOMVAS, m. 3. Se *Blomstervas*.

BLOMVASS, m. 2. sing. (bot.) Liljeblommig växt af fam. *Alismaceæ*, som växer i dammar och på årbräddar, med blad liknande vass, och en bar blomspira, omkring 3 fot lång, som bär en flock ljus rosensröda blommor. *Butomus umbellatus.*

BLOMVERK, n. 3. (byggn.k.) Prydnader, siter, föreställande blommor.

BLOMVIPPA, f. 1. (bot.) Blomningssätt, då blomfästet är utdraget och ifrån detsamma här